

**Східноукраїнський інститут
економіки та управління**

VIII МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**«СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ
В ЕКОНОМІЦІ ТА УПРАВЛІННІ:
НОВИЙ ПОГЛЯД»**

14-15 серпня 2015 року

VIII МЕЖДУНАРОДНАЯ
НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКАЯ КОНФЕРЕНЦИЯ

**«СОВРЕМЕННЫЕ ТЕНДЕНЦИИ
В ЭКОНОМИКЕ И УПРАВЛЕНИИ:
НОВЫЙ ВЗГЛЯД»**

14-15 августа 2015 года

Запоріжжя
2015

УДК 338.2(063)
ББК 65.05я43
С 91

У збірнику представлені матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні тенденції в економіці та управлінні: новий погляд».

У збірник увійшли матеріали секцій: «Мікроекономіка», «Історія економічних вчень», «Економіка праці», «Міжнародна економіка», «Фінансова економіка», «Банки та банківська діяльність», «Економіка фірми», «Економіка і менеджмент інновацій».

Наукове видання призначене для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів економічних спеціальностей, а також для широкого кола читачів.

Усі матеріали публікуються в авторській редакції.

Сучасні тенденції в економіці та управлінні: новий погляд: збірник С 91 матеріалів VIII Міжнародної науково-практичної конференції (м. Запоріжжя, 14-15 серпня 2015 року) / Східноукраїнський інститут економіки та управління. – Запоріжжя: ГО «СІЕУ», 2015. – 104 с.

Современные тенденции в экономике и управлении: новый взгляд: сборник материалов VII Международной научно-практической конференции (г. Запорожье, 14-15 августа 2015 года) / Восточноукраинский институт экономики и управления. – Запорожье: ОО «ВИЭУ», 2015. – 104 с.

УДК 338.2(063)
ББК 65.05я43

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. МІКРОЕКОНОМІКА

Нечипуренко А.В.

ОЧІКУВАНІ РИЗИКИ ВІД РЕФОРМИ

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ6

СЕКЦІЯ 2. ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНИХ ВЧЕНЬ

Борейко В.І.

АНТИКРИЗОВІ ЗАХОДИ В ЕКОНОМІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ9

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ПРАЦІ

Шедяков В.Е.

РАЗВИТИЕ ПРОИЗВОДСТВЕННОЙ ДЕМОКРАТИИ

И СОЦИАЛЬНОГО ПАРТНЁРСТВА – ЭФФЕКТИВНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ

МОДЕРНИЗАЦИИ ПОСТИНДУСТРИАЛЬНЫХ ОТНОШЕНИЙ.....13

СЕКЦІЯ 4. МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА

Гохберг Г.О.

КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ

СЕКТОРІ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ18

Кожухова Т.В.

ФІНАНСУВАННЯ ЄС СПІЛЬНИХ З ФАО ПРОГРАМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ.....22

Петухова В.О.

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЗОН ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ

У РАМКАХ ЇЇ УЧАСТІ У СОТ25

Чаплигін О.В.

МІЖНАРОДНІ ПРОГРАМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ

В УКРАЇНІ.....27

Чубар М.М.

ХАРАКТЕРИСТИКИ МЕХАНІЗМУ ПІДВИЩЕННЯ ЕКСПОРТНОГО

ПОТЕНЦІАЛУ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ СОТ

(НА ПРИКЛАДІ ЕКСПОРТЕРІВ ОДЯГУ)30

Шевченко В.І.

ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ НА ПОДАЛЬШИЙ РОЗВИТОК

СВІТОВОГО РИНКУ СТРАХУВАННЯ33

СЕКЦІЯ 5. ФІНАНСОВА ЕКОНОМІКА

Миськів Г.В.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ НАПРЯМ ВДОСКОНАЛЕННЯ

ФУНКЦІОНУВАННЯ КРЕДИТНОГО РИНКУ37

Небаба Н.О. СВІТОВИЙ ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ МЕГАРЕГУЛЯТОРА РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ: ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ УКРАЇНИ.....	41
Поліщук В.Г. ДЕТІНІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ: ОСОБЛИВОСТІ ПРОТИДІЇ ОФШОРНОГО ВІДТОКУ КАПІТАЛУ	45

СЕКЦІЯ 6. БАНКИ ТА БАНКІВСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

Руда О.Л. ДІЯЛЬНІСТЬ БАНКІВ НА РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ	48
Шелудько С.А. ПРЕДМЕТ, ОБ'ЄКТИ ТА СУБ'ЄКТИ ВАЛЮТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ	51
Юнко О.М. ПОНЯТТЯ ТА ЕКОНОМІЧНА РОЛЬ БАНКІВСЬКОГО ФІНАНСУВАННЯ.....	56

СЕКЦІЯ 7. ЕКОНОМІКА ФІРМИ

Бондар Ю.В. МІСЦЕ ОБЛІКУ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПОДАТКОВИМИ ВИТРАТАМИ.....	61
Гапон Ю.В. ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМУВАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ СТРАТЕГІЧНИХ ЗМІН ПІДПРИЄМСТВА.....	63
Даневич О.С. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ФОРМИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА.....	66
Лисак Г.Г. КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА КОМЕРЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВІ ОПТОВОЇ ТОРГІВЛІ	70
Лях О.О. ТРАНСФОРМАЦІЯ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛІНГУ ПІД ВПЛИВОМ СИСТЕМ БІЗНЕС АНАЛІТИКИ.....	73
Марків М.М. ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ.....	77
Стасюк Л.Л. ПОКАЗНИКИ ФОРМУВАННЯ ЦІННОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ТОРГІВЛІ.....	81
Толстих М.А. ЩОДО ВІДОБРАЖЕННЯ В ПОДАТКОВОМУ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА РЕМОНТ БУДІВЕЛЬ І СПОРУД.....	84
Тростянська К.М. РЕПУТАЦІЙНИЙ РИЗИК ПІДПРИЄМСТВ-ПОСЕРЕДНИКІВ: МЕТОДИКА ОЦІНЮВАННЯ	86

СЕКЦІЯ 8. ЕКОНОМІКА І МЕНЕДЖМЕНТ ІННОВАЦІЙ

Олефіренко О.М.

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИЗНАЧЕННЯ ФАКТОРІВ
НЕОБХІДНОСТІ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ У СФЕРІ ЗБУТОВОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ: НА ПРИКЛАДІ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДУВАННЯ91

Полозова Т.В., Кривцун Д.Ю.

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ТА ЇЇ ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ93

Семенова В.Г.

УПРАВЛІННЯ ТРАНСФЕРОМ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ97

Сергієнко С.А.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МАТРИЧНИХ МЕТОДІВ
ДЛЯ ФОРМУВАННЯ МОДЕЛІ ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ
МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ В КОМПЛЕКСІ.....99

Полозова Т.В.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри економічної кібернетики
та управління економічною безпекою*

Кривцун Д.Ю.

студент

*Харківський національний університет радіоелектроніки
м. Харків, Україна*

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЇЇ ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Інновації на сучасному етапі розвитку економіки стають головним засобом збереження конкурентоспроможності підприємницької діяльності. Інноваційна діяльність підприємств здійснює вирішальний вплив на виробництво, так як нововведення забезпечують максимально можливий прогресивний вплив на виробництво за умови, якщо компанії використовують їх постійно та комплексно.

Метою дослідження є розкриття економічної сутності інноваційної діяльності та аналіз джерел її фінансування.

У світовій економічній літературі немає однозначного визначення поняття «інноваційна діяльність», так як воно перебуває у постійному розвитку і доповнюється деякими аспектами, які враховують особливості економічного розвитку країни. Потреба у подальшому розвитку теоретичних основ інноваційної діяльності підприємств обумовлює актуальність даного дослідження.

Вивченню економічної сутності інноваційної діяльності підприємств присвячено праці таких вітчизняних і зарубіжних науковців: Й. Шумпетера, Б. Санто, М. Хучека, Б. Твісса, С.М. Ілляшенка, І.А. Шейко, О.М. Файчук, О.В. Тарасової, О.Г. Шпикуляка, С.Г. Гордієнко та інших.

Для розкриття економічної сутності інноваційної діяльності в таблиці 1 представлені визначення поняття «інноваційна діяльність» різними авторами.

Відповідно до Закону України «Про інноваційну діяльність» інноваційна діяльність – діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг [2].

Міжнародна програма інноваційної співпраці країн-учасниць СНД на період до 2020 року дає також ґрунтовні визначення термінології стосовно інноваційної діяльності.

Визначення поняття «інноваційна діяльність» різними авторами

Джерело	Визначення
Господарський кодекс України [1]	діяльність учасників господарських відносин, що здійснюється на основі реалізації інвестицій з метою виконання довгострокових науково-технічних програм з тривалими строками окупності витрат і впровадження нових науково-технічних досягнень у виробництво та інші сфери суспільного життя
Закон України «Про інвестиційну діяльність» [2]	випуск і розповсюдження принципово нових видів техніки і технологій; прогресивні міжгалузеві структурні зрушення; реалізація довгострокових науково-технічних програм з великими строками окупності витрат; фінансування фундаментальних досліджень для здійснення якісних змін стану продуктивних сил; розробка та впровадження нової, ресурсозберігаючої технології, призначеної для поліпшення соціального та екологічного становища
Закон України «Про інноваційну діяльність» [3]	діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг
О.В. Коваленко [4]	процес, спрямований на реалізацію результатів закінчених наукових досліджень і розробок або інших науково-технічних досягнень в новий або вдосконалений продукт, реалізований на ринку, в новий або вдосконалений процес, використовуваний в практичній діяльності, а також пов'язані з ними додаткові дослідження і розробки
П.М. Коюда, І.А. Шейко [5]	діяльність, що націлена на розробку, використання та комерціалізацію науково-техніко-технологічних результатів (інновацій) інноваційного процесу для виробництва продукції, розширення номенклатури (асортименту), впровадження новітньої технології (організація управління чи удосконалення тощо) та реалізації конкурентоспроможного товару (робіт, услуг) з метою отримання економічної ефективності
О.М. Файчук, О.В. Файчук [6]	діяльність, що спрямована на оновлення існуючого, створення і використання нового конкурентоспроможного продукту (товару, технології способу виробництва) з метою кращого задоволення суспільних потреб (підвищення продуктивності праці, якості продукції, зниження її собівартості тощо)
О.В. Тарасова [7]	комплекс практичних дій, спрямованих на використання науково-технічних результатів для отримання нових або поліпшення існуючих виробів, технологій, методів управління та ін.
О.Г. Шпикуляк [8]	це такий вид діяльності, який на основі результатів наукових досліджень забезпечує створення принципово нової продукції, нової послуги, в результаті яких з'являється те, чого раніше не було

Джерело: сформовано авторами на основі [1-8]

Інноваційна діяльність – вид діяльності, пов'язаний із трансформацією ідей у технологічно нові або вдосконалені продукти або послуги,

впроваджені на ринку, у нові вдосконалені технологічні процеси або способи проведення послуг, використані в практичній діяльності. Інноваційна діяльність припускає цілий комплекс наукових, технологічних, організаційних, фінансових і комерційних заходів, і саме у своїй сукупності вони приводять до інновацій [9].

Розглянуті вище визначення інноваційної діяльності в найбільш загальному вигляді розглядають її як вид діяльності, спрямованої на одержання інновацій. Тобто науковий, винахідницький та інші види заділів, без яких неможлива поява інновацій, не відносяться до інноваційної діяльності. Така трактовка звужує межі даного поняття, так як виключає діяльність, що забезпечує здійснення інновацій і безпосередньо не веде до їх появи. Якщо ті чи інші результати наукової діяльності не використовуються в даний момент для здійснення інновацій, то це не означає, що вони не будуть затребувані пізніше через деякий час.

Проаналізувавши підходи до визначення поняття «інноваційна діяльність», можна зробити висновок, що під інноваційною діяльністю слід також розуміти і ті види діяльності, які зумовлюють і передують появі інновацій, хоча і не націлені на отримання інноваційного продукту.

Згідно зі ст.18 Закону України «Про інноваційну діяльність», джерелами фінансування інноваційної діяльності є: кошти Державного бюджету України; кошти місцевих бюджетів; власні кошти спеціалізованих державних і комунальних інноваційних фінансово-кредитних установ; власні чи запозичені кошти суб'єктів інноваційної діяльності; кошти будь-яких фізичних і юридичних осіб; інші джерела, не заборонені законодавством України [3].

Власні джерела інвестицій підприємства у порівнянні з залученими та позиковими характеризуються простотою і швидкістю залучення, високою віддачею за критерієм норми прибутковості капіталу, оскільки не вимагають сплати позикового відсотка у будь-яких його формах.

Використання власних ресурсів істотно знижує ризик неплатоспроможності й банкрутства підприємства і при цьому управління цілком зберігається в руках його власників. Разом з тим власні джерела обмежені, не дозволяють значно розширити інвестиційну діяльність за сприятливої кон'юнктури ринку. Також накопичення власних фінансових ресурсів підприємств-інноваторів за даних умов вітчизняної економічної системи відбувається досить повільними темпами, що стримує розвиток інноваційної діяльності.

Однією з основних причин цього явища є високий рівень інфляції, який знецінює оборотні кошти господарюючих суб'єктів та амортизаційні фонди. У підприємств не вистачає коштів не те, що на покращення чи провадження нових технологій, але й навіть на підтримку обсягів

виробництва. Внаслідок чого обсяги виробництва знижуються, прибуток, необхідний для нагромадження інноваційних ресурсів зменшується.

Щодо державного фінансування, то згідно статистичних даних воно майже звелось до нуля і у 2014 році обсяг фінансування інноваційних робіт становив 4,47% від загальної суми витрат на фінансування інноваційної діяльності [10]. Іноземні інвестори, також не фінансують належним образом інноваційну діяльність. Це пов'язано з нестабільними загальноекономічними показниками, коливаннями в законодавчій базі, значним рівнем тінізації економіки тощо. Отже, у найближчій перспективі бюджетні та іноземні кошти не можуть стати основним джерелом фінансування інвестиційної діяльності підприємств. Важливим аспектом, який потребує подальшого дослідження є оптимізація вибору структури джерел фінансових ресурсів та удосконалення системи фінансування інновацій підприємства.

Список використаних джерел:

1. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 № 1561-12 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
3. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 № 40-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>.
4. Коваленко О.В. Проблемні аспекти становлення інноваційної системи України в контексті теорії технологічного розвитку [Електронний ресурс] / О.В. Коваленко // Ефективна економіка. – 2015. – № 3. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3871>
5. Коюда П.М. Ефективність економічної діяльності підприємств: теорія та практика: монографія / П.М. Коюда, І.А. Шейко. – Х. : ТОВ «Компанія СМІТ» 2013. – 332 с.
6. Файчук О.М. Інноваційний процес як рушійна сила економічного зростання / О.М. Файчук, О.В. Файчук // Бізнес Інформ. – 2013. – № 10. – С. 66–70.
7. Тарасова О.В. Теоретико-методологічні основи інноваційної діяльності підприємств / О.В. Тарасова // Економіка харчової промисловості. – 2012. – № 1. – С. 37–41.
8. Шпикуляк О.Г. Інноваційна діяльність у механізмі стимулювання агропромислового виробництва / О.Г. Шпикуляк, Г.Ф. Мазур // Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки). – 2014. – № 4. – С. 73–77.
9. Інноваційна діяльність: проблеми, сутність, змістовні складові та напрями удосконалення / С.Г. Гордієнко // Часопис Академії адвокатури України. – 2014. – Т. 7, № 2. – С. 15-32.
10. Офіційний сайт Державного комітету статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.

Наукове видання

**СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ
В ЕКОНОМІЦІ ТА УПРАВЛІННІ:
НОВИЙ ПОГЛЯД**

Збірник матеріалів

VIII Міжнародної науково-практичної конференції

Видано в авторській редакції

Адреса для листування: 69000, м. Запоріжжя, п-т Леніна, 109, офіс 214
телефон +38 095 314 96 69
E-mail: office@siee.zp.ua

Підписано до друку 25.08.2015. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman. Цифровий друк.
Ум.-друк. арк. 6,05. Тираж 100. Замовлення № 2815-46.
Ціна договірна. Віддруковано з готового оригінал-макета.

Надруковано у поліграфічному центрі
Східноукраїнського інституту економіки та управління